

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea în termenele prevăzute a măsurilor necesare pentru desființarea schemei de ajutoare de stat considerate ilegală și incompatibilă cu piața comună prin Decizia 2008/854/CE a Comisiei din 2 iulie 2008 privind schema de ajutor de stat „Legea regională nr. 9 din 1998 — utilizarea abuzivă a ajutorului N 272/98” C 1/04 (ex NN 158/03 și CP 15/2003) [notificată cu numărul C(2008) 2997] (JO L 302, p. 9), Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 2, 3 și 4 din această decizie și al Tratatului TFUE;

— obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Decizia 2008/854 declară incompatibilă schema de ajutoare rezultată din dispozițiile coroborate ale Deciziei Comitetului regional („Giunta regionale”) al regiunii Sardinia nr. 33/6 din 27 iulie 2000 și ale articolului 2 din Legea regională nr. 9 din 11 martie 1998, întrucât permite acordarea unor ajutoare lipsite de efect stimulat. În consecință, această decizie prevede recuperarea ajutoarelor acordate în temeiul schemei respective (articolele 2 și 4).
2. Cu toate acestea, din corespondența amplă dintre autoritățile italiene și Comisie în urma notificării Deciziei 2008/854, rezultă că la aproape doi ani după adoptarea acestei decizii autoritățile italiene încă mai trebuie să recupereze ajutoarele ilegale și incompatibile acordate în temeiul schemei, plus dobânzi. Prin urmare, este clar că procedurile naționale puse în aplicare nu au fost în măsură să permită o recuperare „imediată și efectivă” și că, prin urmare, Italia nu a respectat obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 2 și 3 din Decizia 2008/854.
3. De asemenea, rezultă că niciuna dintre informațiile solicitate nu a fost furnizată de autoritățile italiene în termenul prevăzut la articolul 4 alineatul (1) din Decizia 2008/854. Prin urmare se impune constatarea faptului că Italia nu s-a conformat articolului 4 din decizie.

Recurs introdus la 18 mai 2010 de Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) pronunțate la 4 martie 2010 în cauza T-407/06, Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-247/10 P)

(2010/C 209/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd (reprezentant: M. Sánchez Rydelski, avocat)

Celelalte părți în proces: Wenzhou Taima Shoes Co., Ltd, Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană, Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), B.A.L.A. di Lanciotti Vittorio & C. Sas, Calzaturificio Elisabet Srl, Calzaturificio Iacovelli di Iacovelli Giuseppe & C. Snc, Calzaturificio Leopamy Srl, Calzaturificio Lunella Srl, Calzaturificio Mia Shoe Snc di Gattafoni Carlo & C., Calzaturificio Primitempi di Monaldi Geri, Calzaturificio R. G. di Rossi & Galiè Srl, Calz. S. G. di Seghetta Giampiero e Sergio Snc, Carim Srl, Florens Shoes SpA, Gattafoni Shoe Snc di Gattafoni Giampaolo & C., Grif Srl, Missouri Srl, New Swing Srl, Podosan Medical Shoes di Cirilli Michela, Viviane Sas

Concluziile recurenteii

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 4 martie 2010 în cauza T-407/06;
- anularea Regulamentului (CE) nr. 1472/2006 ⁽¹⁾ al Consiliului de instituire a unui drept antidumping definitiv asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte din piele originare din China și din Vietnam, în măsura în care o privește pe recurentă;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurentă în prezenta procedură de recurs și în procedura din cauza T-407/06 desfășurată la Tribunal.

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a stabilit că, potrivit articolului 17 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 ⁽²⁾ al Consiliului privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene („regulamentul de bază”), Comisia poate

decide în mod legal să nu examineze și să nu se pronunțe asupra cererilor recurente privind statutul de întreprindere care funcționează în condițiile economiei de piață („SEP”) și tratamentul individual („TI”).

Recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în cadrul aprecierii privind încălcarea dreptului său la apărare, în contextul încălcării dovedite a articolului 20 alineatul (5) din regulamentul de bază.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului din 5 octombrie 2006 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și din Vietnam (JO L 275, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 50, p. 3).

⁽²⁾ JO 1996, L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223.

Acțiune introdusă la 19 mai 2010 — Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-248/10)

(2010/C 209/36)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Karanasou Apostolopoulou și A. Nijenhuis)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea sau, în orice caz, prin necomunicarea către Comisie a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2007/44/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de modificare a Directivei 92/49/CEE a Consiliului și a Directivelor 2002/83/CE, 2004/39/CE, 2005/68/CE și 2006/48/CE în ceea ce privește normele de procedură și criteriile de evaluare aplicabile evaluării prudențiale a achizițiilor și majorărilor de participații în sectorul financiar, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;

— obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2007/44/CE în dreptul intern a expirat la 21 martie 2009.

⁽¹⁾ JO L 247, 21.9.2007, p. 1.

Recurs introdus la 18 mai 2010 de Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) pronunțate la 4 martie 2010 în cauza T-401/06, Brosmann Footwear (HK) Co. Ltd/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-249/10 P)

(2010/C 209/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd (reprezentanți: L. Ruessmann, A. Willems, avocați)

Celelalte părți în proces: Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană, Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC)

Concluziile recurentelor

— Anularea Hotărârii Tribunalului din 4 martie 2010, în măsura în care Tribunalul nu a anulat regulamentul atacat și în măsura în care a dispus obligarea recurentelor la plata cheltuielilor de judecată efectuate în procedura desfășurată la Tribunal;

— pronunțarea unei hotărâri definitive și anularea în tot a regulamentului atacat;